

LA TANGUILLA

És un joc que sembla tenir el seu origen en el joc de l'Herrón. A partir d'aquest i tenint en compte les peculiaritats de cada Comunitat Autònoma, l'han adaptat a la seva forma d'entendre'l, han fet petites variants i l'han donat diferents noms. Així tenim que a Soria (joc on l'ha jugat un dels autors d'aquest treball) se l'anomena tanguilla. Tuta i tarusa a altres llocs de Castella i Lleó. A Llevant, caliche. Al País Basc i Navarra, toka o tuka. A Andalusia i Extremadura també tarusa. I a Madrid i Guadalajara, el chito. A Catalunya es coneix com

Normes del joc

El jugador llença des d'una distància de 20 m aproximadament el "tostón o marro". Si aquest tira la "tanguilla" i es situa a menys distància de les monedes que aquestes de la "tanguilla" haurem aconseguit "cama" i obtinguda la màxima puntuació (tres punts), un per tirar la "tanguilla" i dos per fer "cama". En cas de que les monedes i el "tostón" estiguin a la mateixa distància que la "tanguilla" aconseguirem dos punts. I en cas de que el "tostón" estigui més lluny de les monedes que la "tanguilla" aconseguirem un punt per haver-la colpejada.

Es van sumant els punts aconseguits per cada jugador.

També es pot jugar per equips.

Material

Tanguilla : Pal cilíndric, de ferro o fusta, d'uns 20 cm d'alçada i 5 cm d'ample i amb una base plana i ferm.

Tostón o marro: Disc de metall d'uns 10 cm de diàmetre i 0,2 cm de grossor.

Monedes, xapes, o similars.

Aquest material és molt senzill d'aconseguir a qualsevol ferreteria.

Procés de construcció

A l'escola hem fet els tostons amb tapes de botes de conserva. Hem buscat dues tapes que es poguessin ficar una dins de l'altra, hem posat plastilina dins d'una de les tapes per què tingués més pes i l'has hem pegades amb celo.

Aplicació dins del currículum

Es un joc de llançaments i per tants es pot desenvolupar a qualsevol de les unitats de programació on desenvolupen aquest contingut. També per treballar Jocs tradicionals o populars.

Continguts

1. Continguts conceptuals

Jocs populars, tradicionals i típics de diferents territoris.
Regles bàsiques.

2. Continguts procedimentals

Identificació del joc com a objecte de recreació.
Creació, organització i/o modificació de jocs de diversos tipus.
Identificació del joc com a objecte de recreació.
Us d'habilitats motrius específiques : llançaments

3. Continguts actitudinals

Gust i satisfacció en la realització de jocs.
Respecte per les normes
Participació activa.

Objectius didàctics

- *Comparar algunes característiques de jocs d'altres llocs i jocs del propi territori.*
- *Aprendre nous jocs populars, tradicionals i típics de diferents territoris.*
- *Identificar el joc com a objecte de plaer i recreació.*
- *Organitzar jocs modificant i establint noves normes.*
- *Recopilar informació i practicar jocs populars i tradicionals.*
- *Executar habilitats motrius bàsiques : llançaments.*
- Millorar en el domini del segment dominant.
- *Participar amb entusiasme en la realització de jocs.*
- *Acceptar i respectar els diferents nivells de destresa personals i dels altres.*
- *Respectar el reglament dels jocs.*
- *Fruir de l'activitat física a través de la pràctica de jocs tradicionals.*

Avaluació

El professor observarà el grau de participació i l'entusiasme en el joc per part dels alumnes.

Es farà un full de puntuacions on constaran els punts aconseguits per cada jugador en cada partida que fa, i posteriorment el professor farà una revisió d'aquestes puntuacions per determinar el nivell d'encerts que ha tingut.

Es recollirà una fitxa resum del joc on constaran les normes d'aquest, el nom del material utilitzat, l'origen i els noms als diferents jocs on es juga i el que han experimentat jugant a la tanguilla.

Nom del joc: LA TANGUILLA, LA TARUSA, EL CALICHE...	
Nº Participants: fins a 6	
Agrupament: individual, filera	
Temps: indeterminat	Espai: espai gran, interior o exterior, pla.
Material: “Tanguilla” : cilindre de fusta o ferro, estret al mig, d’uns 20 cm d’alçada i 5 cm d’ample. “Tostón” : Discos metàl·lics d’uns 10 cm de diàmetre. Monedes, xapes o d’altre material de forma similar.	
Descripció del joc: El jugador llença des d’una distància de 20 m aproximadament el “tostón”. Si aquest tira la “tanguilla” i es situa a menys distància de les monedes que aquestes de la “tanguilla” haurem aconseguit “cama” i obtinguda la màxima puntuació (tres punts), un per tirar la “tanguilla” i dos per fer “cama”. En cas de que les monedes i el “tostón” estiguin a la mateixa distància que la “tanguilla” aconseguirem dos punts. I en cas de que el “tostón” estigui més lluny de les monedes que la “tanguilla” aconseguirem un punt per haver-la colpejada.	Representació gràfica:
Variants: <ul style="list-style-type: none"> • Es juga també amb diners, posant cada llançador la quantitat estipulada pel grup. En aquest cas, si es colpeja la “tanguilla” i cauen les monedes, totes les que estiguin més a prop del “tostón” que de la “tanguilla” són pel jugador que ha llançat i tots tornen a posar una altra vegada. Si les monedes cauen més a prop de la “tanguilla” que del “tostón” no s’emporten, però torna a llançar. • A l’escola, i com a motivació es pot jugar amb “tazos”. 	Observacions: A l’escola es poden modificar les distàncies a jugar i el tipus de material que s’utilitza. Hem comprovat que la distància adequada per a jugar amb nens i que sigui motivant he de ser no més de 5-6 metres dependent del curs.